

# STATI INU OBSTATI

REVIJA ZA VPRAŠANJA PROTESTANTIZMA



ISSN 1408-8363  
OKTOBER 2008

7-8/08

## IZ VSEBINE

**Miran Hladnik**

Trubar in internet

**Matjaž Kmecl**

Zadržki do Trubarja  
in njihov paradoks

**Francka Premk**

Trubarjeve vidne in nevidne  
povezave s somišljeniki

**Erich Bryner**

Teološki motivi v svetopisemskih  
prevodih Primoža Trubarja

**Božidar Jezernik**

Dva obraza podobe Primoža  
Trubarja

**Marko Kerševan**

Trubarjeva »cerkev Božja  
slovenskega jezika« in »narod  
slovenskega jezika«

**Franc Kuzmič**

Trubar v Prekmurju

# STATI INU OBSTATI

REVIJA ZA VPRAŠANJA PROTESTANTIZMA



**Izdaja Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar**

Predstavnik:  
mag. Viktor Žakelj, predsednik

Tivolska 50/10, 1000 Ljubljana

**Glavni urednik**

dr. Marko Kerševan

**Uredniški odbor**

dr. Mihael Člavan, ddr. Igor

Črdina, dr. Matjaž Kmecl,

mag. Violeta Vladimira Mesarič,

dr. Vincenc Rajšp, dr. Ciril Sorč,

Nenad Hardi Vitorović

**Odgovorni urednik**

Dušan Voglar

**Oblikovalec in tehnični urednik**

Kazimir Rapoša

[info@drustvo-primoztrubar.si](mailto:info@drustvo-primoztrubar.si)

[marko.kersevan1@guest.arnes.si](mailto:marko.kersevan1@guest.arnes.si)

**7-8/2008**

Tisk Cicero Begunje d. o. o. 2008

# VSEBINA

	5	Beseda urednika
S SIMPOZIJEV 2008	11	TRUBAR IN INTERNET, Maribor
	12	Uvodni nagovori
	12	<i>Srečko Reber</i>
	13	<i>Niko Schlamberger</i>
	17	<i>Andrej Flogie</i>
	20	<i>Miran Hladnik</i> , Trubar in internet
	30	<i>Fanika Krajnc - Vrečko</i> , Antropološka sporočilnost Trubarjevih posvetil in predgovorov
	42	<i>Dušan Voglar</i> , Primož Trubar v enciklopedijah in leksikonih
	80	<i>Matjaž Kmecl</i> , Zadržki do Trubarja in njihov paradoks
	86	<i>Francka Premk</i> , Trubarjeve vidne in nevidne povezave s somišljeniki in vizija sodobne elektronske komunikacije
	100	<i>Primož Jakopin</i> , Trubarjeve vzporednice / Pismenost nekoč in danes
	108	<i>Tone Partljič</i> , Konec Gutenbergove galaksije in konec kulturnega boja za Primoža Trubarja?
	113	<i>Franči Pivec</i> , Jeziki na internetu
	120	<i>Matjaž Mulej</i> , Primož Trubar in internet z vidika inoviranja
	126	JEZIKI, IDENTITETE, PRIPADNOSTI MED SREDIŠČI IN OBROBJI Ljubljana
	127	<i>Erich Bryner</i> , Teološki motivi v svetopisemskih prevodih Primoža Trubarja
137	REFORMATOR MED SLOVENIJO IN WÜRTTEMBERGOM Tübingen	
138	<i>France M. Dolinar</i> , Protireformacija v notranje- avstrijskih deželah in usoda protestantov	
147	<i>Božidar Jezernik</i> , Dva obraza podobe Primoža Trubarja	
165	<i>Zvone Štrubelj</i> , Primož Trubar v luči leta 2008	

## VSEBINA

	187	TRUBARJEVI DNEVI Ljubljana
	188	<i>Marko Kerševan</i> , Trubarjeva »cerkev Božja slovenskega jezika« in »narod slovenskega jezika«
	203	<i>Christian Rose</i> , Primož Trubar – njegovo delovanje na Württemberškem in njegov pomen za ekumeno v 21. stoletju
RAZPRAVE, ŠTUDIJE	213	<i>Simona Menoni</i> , Premik ikonografskih poudarkov v smeri protestantske verske miselnosti v stenskem slikarstvu druge polovice 16. stoletja na Slovenskem
BILO JE POVEDANO	238	<i>Oskar Sakrausky</i> , O Trubarjevih nemških predgovorih
RAZGLEDI, VPOGLEDI	257	<i>Franc Kuzmič</i> , Trubar v Prekmurju
	262	<i>Mihael Glavan</i> , Trubarjevo <i>Razodetje</i>
	274	<i>Marijan Smolik</i> , Prispevki katoliških teologov k preučevanju protestantike
	279	<i>Janez Kavčič</i> , Čedajske vizitacije na Idrijskem
	287	<i>Pavle Jovič</i> , Prvi biografi Primoža Trubarja med južnimi Slovani
	293	<i>Alojz Jembrih</i> , Croatica protestantica v korespondenci slavistov 19. in 20. stoletja
	301	<i>Mihael Glavan</i> , Trubarjev in Ungnadov dar Evropi
	309	<i>Franc Kuzmič</i> , Faksimile Kulčarjeve knjige
PORTRETI	311	Mirko Rupel ( <i>Darko Dolinar</i> )
PREVODI	320	<i>Primož Trubar</i> , Posvetilo Juriju Khislu 1579
KRONIKA	326	Govor ministra za kulturo Vaska Simonitija ob odprtju razstave <i>Primož Trubar 1508–1586</i> v Narodnem muzeju Slovenije 6. marca 2008
POVZETKI	331	Synopses, Zusammenfassungen
SODELAVCI	342	Sodelavci te številke

## BESEDA UREDNIKA

Letošnja številka revije ne izhaja v navadnem letu, izhaja v jubilejnim Trubarjevem letu. Če si je Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar z revijo v preteklih letih – včasih tudi bolj osamljeno – prizadevalo za negovanje spomina, širjenje vedenja o pomenu Trubarja in protestantizma ter za aktualizacijo njegovih dosežkov in če smo že zato v lanski številki nekoliko zaskrbljeno spraševali, ali ne bo šla 500. obletnica Trubarjevega rojstva preveč mimo sedanjih generacij, je letos, hvala bogu, drugače ... Trubarjevo leto je obeleženo z najrazličnejšimi dogajanji v njegovo počastitev; če kaj, prav njihova širina in raznovrstnost že na prvi pogled izražata doseženo zavest o Trubarjevem pomenu.

Tudi na terenu neposrednega delovanja revije – pri znanstvenem raziskovanju in publicistiki – ne manjka novosti Na nov način je prikazana Trubarjeva življenjska pot (Mihael Glavan); dobili smo izčrpen in kritičen pregled prispevka slovenskih protestantov jezikovnemu in slovstvenemu delu, a tudi domisel in sodoben vpogled v Trubarjevo delo za mladino (oboje Kozma Ahačič); ključna Trubarjeva dela so v izdaji *Nove revije* dostopna tudi na CD; dobili smo novo, »Trubarjevo« izdajo standardnega prevoda Svetega pisma, ki jo je ob posebni podpori Evangeličanske cerkve pripravila Slovenska svetopisemska družba; na razpolago je prvi »prevod« celovitega Trubarjevega besedila, njegove pridige o veri iz *Katekizma* 1550, v sodoben slovenski jezik, ki sta ga izdala Združenje Trubarjev forum in Reformirana evangelijska cerkev – če naštejemo le nekatere dosežke. Tu so seveda veliki in manjši simpoziji, ciklusi predavanj, okrogle mize »v živo« in na radiu ali televiziji.

Druga značilnost letošnjih praznovanj – opazna v primerjavi z dogajanjih ob preteklih velikih Trubarjevih obletnicah – je visoka stopnja soglasja o pomembnosti Trubarja in njegovega dela, in to dela v njegovi celovitosti. Kot kažejo prav velike obletnice, je odnos do Trubarja in njegovega dela šel na Slovenskem skozi več faz. Dolgo ga je dominantna (katoliška) večina zamolčevala ali pa izrecno zavračala kot heretika in škodljivca, čeprav nikdar ni bilo mogoče docela mimo pomena njegovega jezikovnega dela; kasneje je prevladovala deljena ocena: priznavali in poudarjali so jezikovno plat dela in prizadevanja ter njen pomen za (prihodnji) slovenski kulturni in narodni razvoj, medtem ko so versko vsebino seveda šteli za krivoversko in škodljivo (v prevladujočih katoliških krogih) ali pa za nepomembno (razsvetljenska, svobodomiselska, tudi marksistična drža). Šele postopoma in bolj razločno prav ob (bližajoči se) 500. obletnici se je začela – tudi v katoliškem okolju – uveljavljati ocena, da Trubarjevo delo za slovenski prostor ni pomembno le jezikovno-kulturno, temveč tudi versko-kulturno, da ni pomembno le za »narod«, ampak tudi za »krščanstvo«. Lahko rečemo, da sedanjí čas v primerjavi s časom preteklih jubilejev ni toliko čas novih znanstvenih odkritij v zvezi s Trubarjevim delom kot čas celovitejšega in celoviteje pozitivnega vrednotenja Trubarja.

In še eno novost so prinesle letošnje proslave in razprave. Če so bili v preteklosti med Slovenci spori o (naravi) pomembnosti Trubarjevega dela za Slovence in če je bilo občasno slišati celo skrajne trditve, da je bilo ali bi postalo – če bi protestantizem uspel – njegovo delo pomembno za Nemce in v škodo Slovincem in slovenstvu, smo tokrat lahko srečali ocene, da je Trubarjeva življenjska pot, njegova življenjska drža, njegovo kulturno in versko delo zgled za poti evropskega povezovanja. Trubar v tem smislu zasluži zahvalo in počastitev vseh Evropejcev, je zapisal vidni predstavnik Evangeličanske cerkve v Württembergu, kot lahko preberemo tudi v naši reviji.

Na uredniško delo in oblikovanje letošnje številke so odločilno vplivali že izvedeni ali načrtovani simpoziji. Ti so angažirali bolj ali manj vse, ki se raziskovalno ali publicistično ukvarjajo s Trubarjem ali slovenskim protestantizmom. Revija po eni strani seveda ne more mimo njih in njihovih prispevkov, po drugi strani pa organizatorji

simpozijev načrtujejo posebno objavo njihovega gradiva; izčrpna objava gradiva številnih simpozijev v reviji pa že sicer ni niti mogoča niti smiselna. V reviji smo v tej številki uvedli posebno rubriko **S simpozijev 2008**. V njej skoraj v celoti objavljamo gradivo s simpozija *Trubar in internet*: Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar je bilo skupaj s Slovenskim društvom Informatika neposredni organizator tega simpozija in gradivo bi bilo brez natisa v reviji dostopno le na spletu (spletna revija *Locutio*). Glede na naslov simpozija bi morda še posebej opozorili na prispevek Mirana Hladnika, ki prikazuje Trubarjevo navzočnost na internetu in na v nekem smislu vzporedni prikaz Dušana Voglarja o Primožu Trubarju v (knjižnih) enciklopedijah in leksikonih. Čeprav se je mogoče strinjati z oceno, da letošnji simpoziji v primerjavi s tistimi ob prejšnjih obletnicah ne bodo prinesli kakšnih velikih novih »faktičnih« odkritij o Trubarjevem delu, pa je Francka Prem ob pomoči internetnega raziskovanja prišla do odkritja (ali vsaj zelo utemeljene hipoteze) o italijanskem soavtorstvu slovenskega predgovora k Trubarjevemu *Katekizmu* 1555, hkrati pa dodatno osvetlila Trubarjeve povezave z italijansko versko emigracijo v tedanji Švici.

V druge simpozije z revijo posežemo le selektivno. Nekoliko obsežneje, z več prispevki, predstavljamo dva takšna simpozija, katerih gradivo je/bo manj dostopno širši slovenski javnosti: simpozij v Tübingenu in svečano akademijo v evangeličanski cerkvi v Ljubljani. S simpozija v Tübingenu objavljamo tri prispevke slovenskih udeležencev, od katerih eden obravnava čas 16. stoletja, drugi spore ob vrednotenju Trubarja in Trubarjevega dela v 19. in začetku 20. stoletja, tretji pa podaja sodobno celovitejše videnje Trubarja in odnosa do njega v slovenski zgodovini s strani katoliškega avtorja. (Prispevek Božidarja Jezernika zaradi avtorjeve zadržanosti sicer ni bil prebran na simpoziju).

Z mednarodnega simpozija, ki sta ga ob 500. obletnici Trubarjevega rojstva pripravila 5.–7. junija ZRC SAZU in SAZU in katerega gradivo bo objavljeno v posebni publikaciji, smo izbrali samo prispevek švicarskega avtorja Ericha Brynerja. Razlogov je več: ker bo drugače objavljen v nemščini; ker avtor kot teolog govori o teoloških vidikih Trubarjevega dela, ki so bili doslej zanemarjeni; ker je z njim kot

pastorjem reformirane cerkve in sodelavcem Inštituta za zgodovino reformacije v Švici tudi simbolno navzoča švicarska Trubarjeva reformacijska korenina in naveza, luteranska pa je neposredno predstavljena s Christianom Rosejem iz Evangeličanske cerkve v Württembergu in njegovim prispevkom na akademiji v Ljubljani; tretja naveza – italijanska reformacija – je bila v reviji predstavljena s člankom tržaškega zgodovinarja Silvana Cavazze o tržaškem škofu Bonomu v 5-6. številki revije, govori pa o njej tudi že omenjeni članek Francke Premk.

Čeprav iz omenjenih razlogov z njih ničesar ne objavljamo, naj na tem mestu spomnim še na druge simpozije: na jezikovno/jezikoslovno usmerjeni mednarodni simpozij ZRC SAZU aprila 2008, s katerim so se letošnja tovrstna posvetovanja sploh začela, na simpozij, ki ga je začetku junija pripravila mariborska Filozofska fakulteta in na simpozij, ki ga za november pripravlja Filozofska fakulteta v Ljubljani; za oktober je napovedan tudi bolj zgodovinarsko naravnani simpozij v Slovenski matici. Trubarjevi teološki misli naj bi bil letos posvečen simpozij, ki jih sicer redno pripravlja (katoliška) Slovenska teološka akademija v Rimu. Skratka, že iz tega, kar smo povzeli, in tistega, kar bo dostopno ob celoviti objavi gradiv, je očitno, da Trubar s svojim življenjem in delom ni sprejeman le kot spomin iz 16. stoletja, ampak kot zgled in izziv tudi za 21. stoletje. Problemi, ki so v 16. stoletju zaposlovali Trubarja, so v veliki meri aktualni tudi danes, je zapisal Oto Luthar v uvodni besedi omenjenega simpozija SAZU; enako kot so Trubarjeva drža in (pogum za) dejanja ob začetku Gutenbergove galaksije lahko za zgled ob nastajanju novega računalniškega komunikacijskega vesolja, kot lahko preberemo v prispevku s simpozija *Trubar in internet*. Igor Grdina je naslovil svoje predavanje na akademiji v evangeličanski cerkvi *Trubar za vse čase ...*

Kljub konjunktorni dominaciji simpozijev smo tudi v letošnji številki hoteli vsaj simbolno ohraniti rubriko **Razprave, študije**, pa čeprav pod tem naslovom objavljamo le en prispevek. Simona Menoni s svojim raziskovanjem likovne ustvarjalnosti na Slovenskem v 16. stoletju, podobno kot Daša Pahor v 5-6. številki revije, zavrača razširjeno prepričanje, da je bila protestantska reformacija na Slovenskem brez posluha za likovno umetnost.



Rubrika **Bilo je povedano** objavlja (prevedeno) uvodno razpravo avstrijskega evangeličanskega škofa in teologa Sakrauskega k Trubarjevim nemškim predgovorom k členom (artikulom) treh veroizpovedi v slovenskem in hrvaškem jeziku. Sakrausky (in prevajalec v opombah) posebej osvetli Trubarjeve teološke usmeritve; razvidna je pre-mišljenost Trubarjevih formulacij in opredelitev, ki jih sicer včasih ocenjujejo kot površne poenostavitve in nedorečenosti (npr. ob znatem spornem vprašanju evharistije/Gospodove večerje).

**Razgledi in vpogledi** z raznovrstnostjo prispevkov dopolnjujejo večplastnost revije. Posebej bi izpostavil zanimiv raziskovalni prispevek Janeza Kavčiča o cerkvenih vizitacijah na Idrijskem, ki se opira na še ne objavljene cerkvene arhivske vire v Čedadu. Marjan Smolik predstavlja prispevek slovenskih katoliških teologov pri raziskovanju slovenske protestantske misli 16. stoletja. Pavle Jović spomni na prve in zares zgodnje srbske biografije Primoža Trubarja in njihovo ozadje. Alojz Jembrih piše o hrvaški protestantiki v očeh slavistov 19. in 20. stoletja. Prispevki Franca Kuzmiča in Mihaela Glavana so tako ali drugače povezani s Trubarjevim jubilejnim letom.

Darko Dolinar je v rubriki **Portreti** očrtal življenje in delo Mirka Rupla. Gotovo je primerno in pravično, da je osvetlitev tega zaslužnega raziskovalca Trubarja in njegove dediščine dobila mesto v reviji prav v Trubarjevem jubilejnem letu, enako kot smo se ob uvodu vanj v lanski številki spomnili Jožeta Rajhmana in pred tem, v prvih številkah, dveh najpomembnejših začetnikov raziskovanja slovenskega protestantizma, Ludwiga Theodorja Elzeja in Franceta Kidriča. Letos naj bi izšel tudi italijanski prevod znamenitega Ruplovega dela o Primožu Trubarju iz leta 1962, ki ga pripravljata italijanski zgodovinar Silvano Cavazza in prevajalec Sebastiano Blancato. V rubriki **Prevodi** objavljamo prvi prevod Trubarjevega nemškega posvetila Juriju Khislu iz leta 1579, ki dokumentira Trubarjev in protestantski odnos do glasbene umetnosti.

**Kronika** prinaša govor ministra za kulturo Vaska Simonitija ob odprtju razstave *Primož Trubar 1508–1586* v Narodnem muzeju Slovenije 6. marca 2008, ki zanimivo zarisuje izhodišča za razmišljanja v Trubarjevem letu; posebnost razstave je bila navzočnost vatikanskega in hkrati edinega ohranjenega izvoda Trubarjeve *Cerkovne ordninge*.

## BESEDA UREDNIKA

Naj se na koncu iskreno zahvalim sodelavcem revije in vsem, ki so omogočili izid letošnje dvojne številke. Nenazadnje sponzorjem in donatorjem, ki so jo s svojim posluhom za pogoje obstoja in razvoja slovenske kulture finančno omogočili. Člani uredništva smo prepričani, da je revija v dosedanjem štiriletnem izhajanju dokazala svoj znanstveni in kulturni prispevek in da so dozoreli pogoji, da postane deležna tudi javnih sredstev, ki so načrtno namenjena znanstvenemu in kulturnemu delu.

*Marko Kerševan*

UDC 681.324:82(497.4)

*Andrej Flogie*

## **Introductory speech**

The modern development to our information society is an objective fact and it is pointless to reject digital technology. But potentially there are very different pathways and, just as in the development to an industrial society, side paths and fatal mistakes are possible. With regard to contemporary creativity we must encourage the use of multi-presentation and understand crossing over the border of traditional types of creation. Along with taking foreign examples into account, we must bring together what are at present very fragmented initiatives and projects for digitalizing the Slovene cultural heritage.

UDC 004: 681.324: 929 Trubar P.

*Miran Hladnik*

## **Trubar and the internet**

There is hardly even a small sample of Primož Trubar's opus available in publicly accessible digital form. The collection of Slovene literary texts contains *Tiga Noviga testamenta ena dolga predgovor* of 1557 (<http://lit.ijs.si/trubar57.html>); the transcription was made by the German Slavist Elisabeth Seitz in Tübingen in 1998. The entry on Trubar for the Slovene Wikipedia was not written by any notable Slovene Slovenicist. Both these facts indicate that we lag behind in using the internet. Trubar was very much aware of his precedence and authorship and was proud of this. But appearing on the internet introduces a new and different concept of authorship. Since there is no exclusive authority, there is not only one exclusive truth either, thus Wikipedia headwords can quite freely include different perspectives on one subject. Admirers of book culture are disturbed by the Wikipedia inclination to link together alternative definitions and the absence of value judgments. The question arises: How far can Trubar's experience help us in the change of the civilizational paradigm which we are witnessing? Actually only two of Trubar's features seem useful and indeed highly important: openness for a fresh and uncluttered consideration of our own place in culture and the courage to set out on a new, unused and uncertain pathway.

UDC 929 Trubar P.: 252;316.3"15"

*Fanika Kranjc-Vrečko***The anthropological content of Trubar's dedications and forewords**

With careful observation and examination of his environment Trubar described the Slovenes in their fundamental anthropological characteristics. He recognized the problem of language as a medium of cultural maturing; the need for religious affiliation and the individual's willingness to engage actively in religious education and ceremonial, even at the cost of persecution. He pointed out how Slovenes lagged behind compared with other European nations, as without God's Word in their own language they were even more subject to oppression. He saw the solution in raising his nation in religious and cultural terms. In his dedications he informed foreign and native addressees of his endeavours to raise people on the cultural level – with books and through these to advance the individual's religious development, which for him as a preacher was his fundamental mission. Trubar's dedicatees were not only members of the upper class, from whom he expected help and material support, but also simple individuals or a group of people from his own surroundings, and in this way he showed an awareness of his calling and his responsibility for the religious and general cultural growth of his own nation.

UDC 929 Trubar P.(031)

*Dušan Voglar***Primož Trubar in encyclopedias and lexicons**

A survey of entries about Primož Trubar in Slovene and foreign encyclopedias and lexicons shows that from the first treatment of Trubar in J. J. Valvasor's work (1689), Slovene reference works have consistently taken account of Trubar. Many foreign lexicons do likewise, and this was true even in the second half of the 19th century, for which the researcher L. T. Elze, for example, deserves praise. But surprisingly, Trubar does not appear in the *Encyclopedia Britannica* nor in *Larousse*. The entries vary in how exhaustive they are, certain important details are lacking in some of them, while others could have a more suitable selection of books mentioned; some give incorrect data; others could concentrate on Trubar's more essential characteristics and omit less essential ones. But in general, his establishing of the Slovene standard language is emphasized in all the entries. In terms of excellent professional quality and exhaustive treatment, the entries on Trubar in *Slovenski biografski leksikon* (Slovenian Biographical Dictionary), *Enciklopedija Jugoslavije* (Encyclopedia of Yugoslavia) and *Enciklopedija Slovenije* (Encyclopedia of Slovenia) attract special attention. These scientifically conceived corpora, in comparison with other reference works, which are often more "handy", are the central Slovene reference

sources of encyclopedic information and so from this standpoint are more decisive for knowledge and views about Trubar. The characteristics and principles established can be a warning for those who design encyclopedic presentations on the internet.

UDC 929 Trubar P.: 316.3”15”

*Matjaž Kmecl*

### **Reservations about Trubar and their paradox**

The earlier evaluation of Trubar, partly still present, merely from a religious (i.e. Roman Catholic, clerical) or anti-religious (anti-Catholic, liberal) standpoint is unfair to Trubar. Trubar undeniably devoted his life to purifying faith and to the truth of faith, as I. Prijatelj emphasized in 1908. But Trubar linked faith with language: people can understand the gospel message only in the language which should be the most intimate for every person, the language given by God, i.e. in their mother tongue. Emphasizing Trubar’s merits for the Slovene language and Slovenhood is opposed by the principle of the precedence of (the Roman-Catholic) faith over language or the principle that without Roman Catholicism there is no Slovenhood, which leads to promoting the significance of T. Hren. The second reservation arises from the criticism that Trubar and his colleagues were responsible for “foreignness” intruding into the indigenous Slovene world; this was assumed to have gradually caused the Slovenes to lose their national identity.

The third group of reservations arises from contradictions in Trubar’s attitude to the nobility on the one hand and to simple people on the other, since he used the support of Slovene and foreign aristocrats to achieve his goals – printing and distributing books among the people and educating them.

UDC 929 Trubar.: 929 Vergerio P.P.: 929 Negri F.

*Francka Premk*

### **Trubar’s seen and unseen links with fellow thinkers and the vision of contemporary electronic communication**

Trubar’s forewords and correspondence reveal the mostly unseen yet close links with Reformers in Switzerland (Heinrich Bullinger, Bernardino Ochino, and Wolfgang Musculus). He was also closely connected with Petrus Paulus Vergerius. The latest research has shown that Vergerius and Francesco Negri were co-authors of the prayer published in Trubar’s translation (*Ena molitou tih kersčnikovou*, 1555), and of the catechism which is assumed to be the basis of Trubar’s *Catechism* (1555). The initial letter *N.* in the signature (*N.V.T.*) which follows the Slovene foreword to Trubar’s *Catechism*, representing a previously unresolved problem, belongs precisely to Negri, according to the latest investigation.

UDC 681.3:002

*Primož Jakopin***Parallels with Trubar /Literacy past and present**

Gutenberg's age is retreating, the information age is on the march. And as Trubar knew well, that only literacy can bring true progress, when all could come to the knowledge provided by books, so it was clear thirty years ago that there cannot be an information age without computers being accessible to everybody. The information age will rely on knowledge and much of this is still available only in book form; so first of all it would be necessary to see to it that all the books from all libraries are found on the internet. Machine translation from Slovene into the major world languages is the next challenge. Machine speech recognition instead of typing out texts is also being introduced. Trubar knew how to find a way of spreading among people good ideas which were worth working for.

UDC 008 (497.4)"14/19"

*Tone Partljič***The end of Gutenberg's galaxy and the end of the cultural war for Primož Trubar?**

It is difficult to speak of the end of Gutenberg's galaxy, but we can speak of co-existence or of a transitional stage between "good old" books and the internet. The so-called Slovene "cultural war", i.e. the conflict over Trubar's significance for Slovene culture and Slovenehood, has its roots in the Counter-Reformation, where Bishop Tomaž Hren was a noticeable personality; at that time Maribor also experienced severe measures of re-Catholicization. The cultural war flared up at the celebration of the 400th anniversary of Trubar's birth, when the writers Anton Aškerc and Ivan Cankar intervened. The division between these two camps ("the division of spirits") deepened after Slovene independence in 1991, and was seen in the endeavours to rehabilitate Hren. But at the same time there was also a more sober and objective evaluation of Trubar (Vekoslav Grmič), while the Maribor Roman Catholic cleric Jože Rajhman deserves credit for his scholarly treatment of Trubar. The celebration at Rašica (2008) with Vasko Simoniti's speech also sounded conciliatory.

UDC 659.2:316.77:802/809

*Franči Pivec***Languages on the internet**

The diversity of languages, which means almost the same as the diversity of cultures, constitutes a problem that certainly deserves the same attention as

biotic diversity. The so-called “mass” languages account for only half of the human race, while the other half speaks a multitude of “rare” languages, which are swiftly dying out. The creators of the internet started out from romantic notions of a general global connection between people, and simply passed over the problem of language. When necessary they appealed to the complete decentralization of the worldwide web, claiming that here nobody can force anything on anybody.

The language we speak (primarily our mother tongue) is the most perfect medium there is, so digital communication cannot manage without it either. But as much as 90% of languages simply do not have any scientific lexis and in such cases science in the mother tongue is not possible. It was established that in 1991, 72% of web pages on the internet were in English, but this state of affairs is changing to the advantage of other languages due to the greater efforts by users to introduce their mother tongue (India, Québec, Catalonia). The script is important; BMP contains as many as 65,536 signs, which should suffice for all languages. In introducing Slovene on the internet we must pay attention to the following points: accessibility, a good command of technology, understanding of meaning, social critical awareness, innovative approach, and development strategy. Information scientists often do not understand the importance of cultural identity in the information society and consider it a disturbing non-functional element.

UDC 929 Trubar P: 002

*Matjaž Mulej*

**Primož Trubar and the internet from the standpoint of innovation**

Primož Trubar linked together the following properties: independent thinking, overcoming opposition, establishing his thinking in an enterprising way, skilful avoidance of obstacles, the aim of benefiting users, the vision to create something essential and new, even fundamentally new, capable co-operation with necessary partners, his protest against entrenched practice, which was considered the only correct practice but was not necessarily the only possible practice, his use of new technological and social possibilities to establish his ideas. His introduction of books in Slovene was a long-term, fundamental and genuine innovation showing the author’s broad horizon and influence.

UDC 929 Trubar P.:284.1  
22.04/.05=30

*Erich Bryner*

**Theologische Motive in der Bibelübersetzungsarbeit  
von Primus Truber**

Dass Primus Truber hervorragende Arbeit als Bibelübersetzer leistete, war im 16. Jahrhundert in Zürich gut bekannt. Heinrich Bullinger, der Nachfolger Zwinglis in der Leitung der Zürcher Kirche, drückte ihm seine höchste Anerkennung aus.

In der Geschichte der Bibelübersetzungen der Reformationszeit kommt Truber ein herausragender Platz zu. Es ist ihm gelungen, die Zeichen der Zeit zu erkennen und eine bedeutende sprachschöpferische und übersetzerische Leistung zu vollbringen. Er arbeitete in einem räumlichen und zeitlichen Spannungsfeld: Die Bibelübersetzungen sollten dem, wie er oft sagte, „armen windischen Volk“ zugute kommen, das sich in einem Zweifrontenkampf gegen den Antichrist befand, der sich, wie Truber häufig bemerkte, im Papst und in den Türken manifestierte, und Truber fühlte sich – wie andere Reformatoren auch – in der Endzeit. Sein Werk sollte in andere slawische Länder bis ins russische Reich ausstrahlen und auch der Türkenmission dienen.

Die Entsprechung zwischen der Sprachverwirrung nach dem Turmbau zu Babel und der Sprachverständigung durch Pfingsten war Truber und seinen Mitarbeitern sehr wichtig. Sie war aber in der Theologiegeschichte des 16. Jahrhunderts nicht so einzigartig, wie in der Forschung bisher angenommen, sondern ist in einem ganzen Strom theologischen und liturgischen Schaffens belegt, sowohl in liturgischen Texten der orthodoxen Kirche als auch in theologischen und sprachphilosophischen Werken der Reformation, insbesondere beim Zürcher Theologen Theodor Bibliander.

Aus diesen Beobachtungen ergibt sich ein interessanter Hinweis auf den Umgang Trubers mit dem Verhältnis zwischen Altem und Neuem Testament, der vor allem an die Schweizerische Reformation erinnert. Nach Bullinger wird in den Evangelien nichts anderes gelehrt, als was im Alten Testament gelehrt worden war, und das Neue Testament ist für ihn nichts anderes als die Auslegung des Alten. Calvin unterstrich ebenfalls stets die Einheit der beiden Testamente. Auch Truber betont die Einheit des alt- und neutestamentlichen Zeugnisses: Laut neutestamentlichem Zeugnis wird wiederhergestellt, was nach alttestamentlichem Zeugnis verloren ging: die Gottebenbildlichkeit und die sprachliche Verständigung der gefallen Menschen. An Pfingsten „erfüllte Gott seine Apostel mit dem Heiligen Geist, so dass sie in einem Augenblick alle Sprachen verstanden und redeten“, was Anstösse zum Übersetzen der Bibel in die Volkssprachen gab, auch ins Slowenische und Kroatische.



UDC 282(497.12): 943.6"15/16"

France M. Dolinar

**The Counter-Reformation in the Inner Austrian provinces and the fate of Protestants**

In connection with the Counter-Reformation, the renewal within the church and the political re-Catholicization of the province needs to be taken into account. Within the Inner Austrian provinces, political re-Catholicization took place according to the principle of the Peace of Augsburg (1555), *cuius regio eius et religio*. The Inner Austrian Archduke Ferdinand I was a Roman Catholic and opposed Protestantism; he made use of the Catholic faith to shape his absolutist authority, but because of other interests he was prepared to make compromises with Protestants. The following Archduke, Charles II, in a letter of 1569 to his brother, the emperor Maximilian II, presented a precisely worked-out programme of political re-Catholicization for his provinces, but for the sake of defence against the Turks he was forced to accept the Religious Pacifications of Graz (1572) and of Bruck an der Mur (1578). The nobility wanted to extend acknowledged religious privileges to their bondsmen as well. In Carniola, Primož Trubar with the publication of his *Cerkovna ordninga* (1564) had already organized a provincial Lutheran church for the Slovenes under the protection of the Provincial Estates. In 1579 the Bavarian Duke Wilhelm, the Tyrolian Duke Ferdinand and the Inner Austrian Archduke Charles agreed on a unified stance against the Protestants; a similar agreement was later made by the Ljubljana (Tavčar), Brixen and Freising bishops. Concrete principles of re-Catholicization were laid down by the Lavantine bishop Jurij Stobäus. In Styria, Carinthia and Carniola, re-Catholicization committees took possession of churches and property which Protestants had earlier taken from Catholics and destroyed all the marks of the Protestant presence in the Inner Austrian provinces, including Protestant books. It is mistaken to judge the severity of these Catholic measures only through the prism of Slovene cultural history; the Counter-Reformation was not directed against Slovene books as such.

UDC 316.72(497.4): 82"15/16"

Božidar Jezernik

**Trubar: two faces of the image**

The new political groups (nations) which had begun to appear in the nineteenth century in Inner Austria were so much without precedence in the past that the first Slovenian newspaper, *Kmetijske in rokodelske novice*, asserted that at that time not all people could distinguish between the words *narodno* (national, popular) and *nerodno* (clumsy, awkward). Still in the second half of the nineteenth century, the idea of a 'nation' in Inner Austria was a novelty, for which the contemporaries had no basis in their personal experience.

To the Slovenians, who were without their own state, the idea of nation as developed by the German romantics was most attractive, giving as it did 'to nation an independent life to state.' Accordingly, during the nineteenth century, Slovenian nationalism was emphatically apolitical and 'national awakeners' concentrated their efforts on the cultural field, giving priority to men of letters such as the first Slovenian poet, Valentin Vodnik (1758-1819), the foremost Slovenian poet, France Prešeren (1800-48), and the creator of the Slovenian written language, Primož Trubar (1508-85).

However, if the first 'national monument' dedicated to Valentin Vodnik and erected in 1889 were instrumental in the process of cultural homogenisation of the Slovenians and in the construction of boundaries between them and others, the idea of erecting a monument to Primož Trubar caused a lasting polemic and was instrumental in polarising the Slovenian community into two opposing political groups: conservatives and liberals.

UDC 929 Trubar P: 284.1"2008"

*Zvone Štrubelj*

### **Primož Trubar in the light of the year 2008**

In evaluating Trubar, it should be remembered that he put the Trinity in first place, and a further point arises from this: the desire that his compatriots should be partakers of God the Father and Jesus Christ through the Spirit, and from this desire the formation of the Slovene standard language, the writing of books, the linking together of Slovenes through a common standard language, missionary work for Croatian books in the Bible Society in Urach, plans for evangelizing Muslims, work for the Slovene church, etc. Trubar succeeded in raising the language of the bondsmen to the level of European languages and his subservient people to a place among European nations. German scholars and then Slovene scholars very early on described the importance of Trubar for faith and literature in Slovenia. Nowadays we are approaching a new, more appropriate and more realistic presentation of Trubar's life and his opus in the Württemberg region, in Germany and in Europe generally. Trubar's dialogical and ecumenical openness is increasingly more topical today, in Europe and also in the world. Trubar is one of Europe's prophetic visionaries.

UDC 284.1(497.4)"15": 811.163.6

Marko Kerševan

### **Trubars „Kirche Gottes der slowenischen Sprache“ und „Volk der slowenischen Sprache“**

Trubar sah sich selbst vor allem als Geistlicher im „Dienste des Evangeliums“. Er war ein bewusster Anhänger der evangelisch-lutherischen Kirche. Daher ist es keinesfalls überflüssig, wenn wir bei dieser Gelegenheit über die

Relation zwischen seiner (reformatorischen, protestantischen, evangelischen) religiösen und (slowenischen) sprachlich-literarischen Tätigkeit nachdenken.

Trubar und seinen Mitarbeitern ging es ihrer Überzeugung nach beim Gebrauch der slowenischen Sprache nicht um die „Verbreitung eigener Lehren“, sondern um die „Verkündung des Wortes Gottes (Evangeliums)“ als größter Gnade des Herrn allen Menschen eines jeden Volkes gegenüber. Dies war für Trubar noch umso wichtiger, glaubte er doch, wie schon zuvor Luther, an das nahende Ende dieser Welt.

Der Aufstieg der slowenischen Sprache in die Schriftsprache im 16. Jahrhundert kann nicht nur mit einer größeren Hingabe der Protestanten für die Verbreitung ihrer Lehren und der Nutzung des Druckverfahrens erklärt werden. Eine religiöse Hingabe zur Verbreitung ihrer Lehren fehlte zumindest auch den Jesuiten und Kapuzinern jener Zeit nicht und auch der Druck stand immer mehr zur Verfügung. Er kann nur mit der Berücksichtigung der stark unterschiedlichen Bedeutung und Stellung des Wortes (Gottes) in der Kirche und für die Kirche erklärt werden. Diese Bedeutung entstand aus einer anderen Konzentrierung auf Christus, auf das menschgewordene Wort Gottes und erlösende Wort des Evangeliums. In einer solchen Auffassung ist die Kirche *creatura verbi*, wie Luther schrieb. Zwischen der protestantischen Auffassung der Kirche als „Kirche des Wortes Gottes“ und Trubars „Kirche Gottes der slowenischen Sprache“ besteht eine unzertrennbare Verbindung. Die Kirche dient dem Wort Gottes mittels dem menschlichen Wort, das immer das Wort einer konkreten menschlichen Sprache ist.

Wegen der außergewöhnlichen Stellung, die die slowenische (Schrift-)Sprache bei der Entstehung der modernen slowenischen nationalen Identität bekam – als ihr Rahmen und Mittel – wurde das protestantische sprachliche und literarische Werk Teil der slowenischen „kulturellen Memoria“. Man könnte sagen, zumindest im Fall der Slowenen, dass auch das Volk eine *creatura verbi* sei. Trubars „Kirche Gottes der slowenischen Sprache“ hatte einen unvergänglichen Anteil bei der Entstehung des „Volkes der slowenischen Sprache“.

UDC 316.3”20”: 929 Trubar P.

*Christian Rose*

### **Primus Trubar – sein Wirken in Württemberg und seine Bedeutung für die europäische Ökumene im 21. Jahrhundert**

Ich fasse die Bedeutung von Primož Trubar zusammen mit den Worten des ausgewiesenen Fachmannes Rolf-Dieter Kluge. Für ihn steht fest, „dass Primus Trubar ein überzeugter und prinzipientreuer, gleichwohl im Grunde aber toleranter, völkerverbindender Reformator, Sprachschöpfer und Kulturvermittler war, der uns Deutschen in den vielen Vorreden zu seinen Büchern und Briefen die Zustände auf dem Balkan und unter den Südslawen erklärt und seine Landsleute umgekehrt über das Leben in Württemberg und Deutschland

unterrichtet hat. In seinem zweisprachigen Katechismus äußert er den Wunsch, daß die slowenische Jugend ‚das Windische und auch die deutsche Sprache daraus lesen und verstehen lerne‘. Trubar hat die deutsche Hilfe und Unterstützung für sein Glaubens- und Sprachwerk anerkennend gewürdigt /.../. Er hat freundschaftliche Wechselseitigkeit zwischen Südslawen und Deutschen, zwischen Slowenen und Württemberg vorgelebt/ .../ dieser Aspekt seines Wirkens verdient Würdigung und Nachfolge in unserer Zeit.“ Primož Trubar ist ein überragendes Vorbild dafür, wie über die konfessionellen, die kulturellen und die ethnischen Unterschiede hinweg die freundschaftlichen ökumenischen Bande zwischen Slowenen und Württemberg und darüber hinaus in der gesamten europäischen Völkergemeinschaft fester geknüpft werden können. Es kommt meines Erachtens nicht von ungefähr, dass ihr Land im Trubar-Jubiläumjahr die EU-Ratspräsidentschaft innehat. Es ist für die europäische Identität nicht unerheblich, dass der für die europäische Kulturgeschichte so enorm wichtige Beitrag Trubars seinen Ausgang in der Verbreitung der biblischen Schriften genommen hatte. Die Bibel ist die Ur-Kunde des weltumspannenden ökumenischen Glaubens und der Wertegemeinschaft Europas. Die Verankerung der europäischen Bewegung in der gemeinsamen Werte- und Kulturgemeinschaft, die auf der biblischen Ur-Kunde des jüdisch-christlichen Glaubens basiert, dürfen und sollten die Verantwortlichen in Kirche, Wirtschaft und Politik nicht vergessen. Und insofern schulden alle Europäer Primus Trubar ihren Dank und ihre Verehrung.

UDC 284.1: 75"15"

*Simona Menoni*

**The shift in iconographic emphases in the direction of Protestant religious thought in wall painting in the second half of the 16th century in Slovenia**

In contrast to the iconoclastic group of Protestant preachers, Martin Luther attributed an important role to the art of painting. As recent research has shown, the Reformation in Slovenia did not reject art; painting with a Reformation orientation flourished here especially in the last third of the 16th century, when some wall paintings of exceptional quality were created. In the paintings analyzed (primarily the castles of Negova, Sevnica and Švarcenštajn/Schwarzenstein) there are visible parallels (Biblical scenes, Luther rose) with iconographic presentations in the German Protestant countries, whose spiritual father was Luther. In Slovenia too the nobility professing the Protestant faith stimulated artistic achievements of high quality and, contrary to the opinion of older scholars, was by no means satisfied merely with artistic production of lower quality.

Prevod povzetkov v angleščino: *Margaret Davies*

UDK 681.324:82(497.4)

*Andrej Flogie*

### **Uvodni nagovor**

Razvoj v informacijsko družbo je objektivna danost in zavračanje digitalnih tehnologij je nesmiselno. Toda možne so zelo različne poti in tudi tu so, kot pri razvoju v industrijsko družbo, možne tudi stranpoti in usodne zmote. Glede sodobne ustvarjalnosti je treba vzpodbujati uporabo večpredstavnosti in razumeti prestopanje meja tradicionalnih zvrsti ustvarjanja. Ob upoštevanju tujih zgledov bo treba združiti sedaj zelo razdrobljene pobude in projekte za digitalizacijo slovenske kulturne dediščine.

UDK 004:681.324:929 Trubar P.

*Miran Hladnik*

### **Trubar in internet**

Od opusa Primoža Trubarja je v javno dostopni digitalni obliki komaj za vzorec. V zbirki slovenskih leposlovnih besedil so *Tiga Noviga testamenta ena dolga predgovor* iz leta 1557 (<http://lit.ijs.si/trubar57.html>); prenos je opravila nemška slavistka Elisabeth Seitz 1998 v Tübingenu. Članka o Trubarju za slovensko Wikipedijo ni napisal kak ugleden slovenski slovenist. Oboje govori o zaostajanju pri uporabi interneta. Trubar se je zelo zavedal svojega prvenstva in avtorstva in je bil nanj ponosen. Toda vstopanje na internet uvaja novo, drugačno pojmovanje avtorstva. Kjer ni ekskluzivne avtoritete, pa tudi ni ene same, ekskluzivne resnice, zato wikipedijska gesla lahko neobremenjeno vključujejo različne perspektive na en pojav. Občudovalce knjižne kulture moti prav wikipedijsko nagnjenje k združevanju alternativnih definicij in odsotnost vrednostnih sodb. Zastavlja se vprašanje: Koliko nam lahko v spremembi civilizacijske paradigme, ki smo ji priča, pomaga Trubarjeva izkušnja? Uporabni in zelo pomembni se zdita pravzaprav samo dve Trubarjevi potezi: odprtost za svež in neobremenjen razmislek o lastnem mestu v kulturi in pogum, podati se na novo, neuhojeno in negotovo pot.

UDK 929 Trubar.P: 252;316.3" 15"

*Fanika Kranjc-Vrečko*

### **Antropološka sporočilnost Trubarjevih posvetil in predgovorov**

Trubar je s pozornim opazovanjem in preučevanjem svojega okolja opisal slovenskega človeka v njegovih temeljnih antropoloških danostih. Prepoznal je problem jezika kot sredstva človekovega kulturnega dozorevanja; njegovo potrebo po verski pripadnosti in pripravljenost posameznika, da aktivno sodeluje v verski vzgoji in obredju, četudi za ceno preganjanja. Opozarjal je na

zaostalost slovenskega človeka v primerjavi z drugimi evropskimi narodi, ki je brez Božje besede v svojem jeziku še bolj podvržen zatiranju. Rešitev je videl v verskem ter kulturnem dvigu svojih ljudi. V posvetilih je tujim in domačim naslovljencem poročal o svojem prizadevanju za dvig kulturne ravni – s knjigo in prek te do religiozne rasti posameznika, kar je bilo zanj kot duhovnika temeljno poslanstvo. Trubarjevi naslovljenci niso le pripadniki višjega sloja, od katerih pričakuje pomoč in tudi materialno podporo, temveč tudi preprosti posamezniki ali skupina ljudi iz njegovega okolja, s čimer izpričuje zavest o svojem poslanstvu in svoji odgovornosti za versko in splošno kulturno rast svojega naroda.

UDK 929 Trubar P.(031)

*Dušan Voglar*

### **Primož Trubar v enciklopedijah in leksikonih**

Pregled pojavljanja Primoža Trubarja v slovenskih in tujih enciklopedijah in leksikonih pokaže, da od prve obravnave Trubarja v knjigi J. J. Valvasorja (1689) slovenski priročniki dosledno upoštevajo Trubarja. Upoštevajo ga tudi številni tuji leksikoni; v drugi polovici 19. stoletja je bil za to zaslužen raziskovalec L. T. Elze. Presenetljivo je, da ga ne najdemo v enciklopedijah *Britannica* in *Larousse*. Prikazi Trubarja so različno izčrpní; v nekaterih ni nekaterih pomembnih podatkov, v drugih bi bil lahko izbor omenjenih knjig primernejši; nekateri navajajo napačne podatke; nekateri bi se lahko osredotočili na bolj bistvene značilnosti Trubarja in opustili manj bistvene. Nasploh pa je povsod poudarjana njegova utemeljitev slovenskega knjižnega jezika. Zaradi visoke strokovne kakovosti, obsega in izčrpnosti zahtevajo posebno pozornost gesla o Trubarju v *Slovenskem biografskem leksikonu*, *Enciklopediji Jugoslavije* in *Enciklopediji Slovenije*. Ti znanstveno zasnovani korpusi so namreč v primerjavi z drugimi priročniki, ki pa so pogosto bolj »pri roki«, osrednji slovenski referenčni viri enciklopedističnih informacij in torej iz tega zornega kota odločilni za vednost in nazore o Trubarju. Ugotovljene značilnosti in načela so lahko tudi opozorilo snovalcem internetnih enciklopedijskih predstavitev.

UDK 929 Trubar P.:316.3"15"

*Matjaž Kmecl*

### **Zadržki do Trubarja in njihov paradoks**

Nekdanje, deloma pa še živo, presojanje Trubarja zgolj z verskega (tj. rimokatoliškega, klerikalnega) ali protiverskega (protikatoliškega, liberalnega) stališča dela Trubarju krivico. Trubar je svoje življenje nesporno posvečal očiščevanju in resničnosti verovanja, kakor je poudaril že I. Prijatelj 1908. Vero

pa je Trubar povezoval z jezikom: evangeljsko sporočilo lahko ljudstvo razume samo v tistem jeziku, ki naj bi bil vsakomur najintimnejši, od Boga dan, torej v materinščini. Poudarjanju Trubarjevih zaslug za slovenski jezik in slovenstvo nasprotuje načelo prvenstva (katoliške) vere pred jezikom oziroma načelo, da brez katolištva ni slovenstva, kar pelje k povzdigovanju pomena T. Hrena. Drugi zadržek izvira iz očitka, da gre s Trubarjem in njegovimi za vdor »tujosti« v avtohtoni slovenski svet; to naj bi sčasoma povzročilo raznaroditev Slovencev.

Tretja skupina zadržkov izvira iz protislovij v Trubarjevem odnosu do plemstva na eni in do preprostega ljudstva na drugi strani; Trubar je namreč uporabljal podporo domačih in tujih plemičev za doseganje svojih ciljev: za tiskanje in širjenje knjig med ljudstvo ter za šolanje pripadnikov ljudstva.

UDK 929 Trubar P.:929 Vergerio P.P.:929 Negri F.

*Francka Premk*

### **Trubarjeve vidne in nevidne povezave s somišljeniki in vizija sodobne elektronske komunikacije**

Trubarjevi predgovori in korespondenca razkrivajo večinoma nevidne, a tesne povezave z reformatorji v Švici (Heinrich Bullinger, Bernardino Ochino, tudi Wolfgang Musculus). Močno je bil povezan tudi s Petrom Pavlom Vergerijem ml. Najnovejše raziskave so pokazale, da sta bila Vergerij in Francesco Negri soavtorja molitve, ki je izšla v Trubarjevem prevodu (*Ena molitou tih kersčenikou*, 1555), in katekizma, ki je domnevna podlaga Trubarjevega katekizma (1555). Doslej nerazrešena inicialka v *N.* v podpisu (*N.V.T.*) pod slovenskim predgovorom k Trubarjevemu katekizmu pripada po najnovejši raziskavi prav Negriju.

UDK 681.3:002

*Primož Jakopin*

### **Trubarjeve vzporednice / Pismenost nekoč in danes**

Gutenbergova doba se umika, informacijska doba je na pohodu. In kot je Trubar dobro vedel, da lahko pravi napredek prinese le pismenost, ko bi vsi lahko prišli do znanja, posredovanega v knjigah, tako je bilo pred tridesetimi leti jasno, da brez vsem dostopnih računalnikov informacijske dobe ne more biti. Informacijska doba bo slonela na znanju in veliko tega je še vedno dostopnega le v knjižni obliki; zato bi bilo najprej treba poskrbeti, da se vse knjige iz vseh knjižnic znajdejo na internetu. Strojno prevajanje iz slovenskega jezika v glavne svetovne jezike je naslednji izziv. Uvaja se tudi strojno prepoznavanje govora namesto vtipkavanja besedil. Trubar je znal najti način, da je lepe ideje, za katere se je splačalo delati, spravil med ljudi

UDK 008(497.4) " 14/19 "

*Tone Partljič***Konec Gutenbergove galaksije in konec kulturnega boja za Primoža Trubarja?**

Težko govorimo o koncu Gutenbergove galaksije, govorimo pa lahko o sobivanju ali o prehodnem stanju med »dobro, staro« knjigo in internetom. Tako imenovani slovenski »kulturni boj«, tj. spopadanje o pomenu Trubarja za slovensko kulturo in slovenstvo, ima korenine v protireformacijski rekatalizaciji, v kateri je bil vidna osebnost škof Tomaž Hren; ostre ukrepe rekatalizacije je takrat izkusil tudi Maribor. Kulturni boj se je razplamtel ob proslavljanju 400. obletnice Trubarjevega rojstva, takrat sta vanj posegla tudi pisatelja Anton Aškerc in Ivan Cankar. Delitev duhov se je poglobila po osamosvojitvi Slovenije 1991; kaže se v prizadevanju za rehabilitacijo Hrena. Toda hkrati se kaže tudi treznejše in objektivnejše presojanje Trubarja (Vekoslav Grmič); za znanstveno obravnavo Trubarja je zaslužen tudi mariborski katoličan Jože Rajhman. Tudi proslava na Rašici je z govorom Vaska Simonitija izzvenela umirjeno.

UDK 659.2:316.77:802/809

*Franci Pivec***Jeziki na internetu**

Raznovrstnost jezikov, ki pomeni skoraj isto kot raznovrstnost kultur, je vprašanje, ki zagotovo zasluži enako pozornost kot biotska raznovrstnost. Tako imenovani »masovni« jeziki zajemajo le polovico človeštva, druga polovica pa govori množico »redkih« jezikov, ki pa naglo izumirajo. Snovalci interneta so izhajali iz romantičnih predstav o vsesplošni globalni povezanosti ljudi, problem jezika pa so pri tem enostavno preskočili. Po potrebi so se sklicevali na popolno decentraliziranost svetovnega spleta, češ da v njej nihče ne more nikomur ničesar vsiliti.

Jezik, ki ga govorimo (predvsem materinščina), je najbolj popoln vmesnik, kar jih obstaja, zato tudi digitalna komunikacija nikakor ne more mimo njega. Vendar pa celo 90 % jezikov sploh nima znanstvene leksike in v takih primerih znanost v materinščini ni možna. Za 1999 je bilo ugotovljeno, da je na internetu 72 % spletnih strani v angleščini; toda to stanje se zaradi večje skrbi uporabnikov za vpeljavo materinščine (Indija, Québec, Katalonija) spreminja v korist drugih jezikov. Pomembna je pisava; BMP vsebuje kar 65 536 znakov, s katerimi naj bi zadostili prav vsem jezikom. Pri uveljavljanju slovenščine na internetu moramo biti pozorni na naslednje vidike: dostopnost, obvladovanje tehnologije, razumevanje pomena, družbena kritičnost, inovativnost, razvojna strategija. Informatiki večinoma sploh ne razumejo pomena kulturne identitete v informacijski družbi in jo štejejo za moteč nefunkcionalen element.



UDK 929 Trubar P.:002

*Matjaž Mulej***Primož Trubar in internet z vidika inoviranja**

Primož Trubar je združeval naslednje lastnosti: samostojne zamisli; premaganje odporov; podjetno uveljavljanje zamisli; spretno izmikanje oviram; težnja koristiti uporabnikom; vizija, da ustvarja nekaj bistvenega in novega, celo korenito novega; spretno sodelovanje s potrebnimi partnerji; protest zoper utečeno prakso, ki je veljala za edino pravo, a ni bila nujno edina možna praksa; uporaba novih tehnoloških in družbenih možnosti, da uveljavi svojo zamisel. Njegova uvedba knjige v slovenščini pomeni dolgoročno, korenito in resnično inovacijo s širokim obzorjem in vplivom avtorja.

UDK 929 Trubar P.:284.1

22.04/.05=30

*Erich Bryner***Teološki motivi v svetopisemskih prevodih Primoža Trubarja**

V 16. stoletju je bilo v Zürichu zelo dobro znano, da je Primož Trubar kot prevajalec *Nove zaveze* opravil odlično delo. Heinrich Bullinger, naslednik vodje züriške Cerkve Zwinglija, mu je izkazal najvišje priznanje.

Trubarju je v zgodovini reformacijskih prizadevanj k prevajanju *Svetega pisma* odkazano izjemno mesto. Prepoznal je znamenja časa in opravil pomembno jezikotvorno in prevajalsko delo. Tega je opravljal v času prostorsko-časovne napetosti: Prevodi *Svetega pisma* naj bi – kot je sam pogosto dejal – služili k dobroti »ubogega slovenskega ljudstva«, ki se je znašlo na dvojni fronti v boju proti Antikristu. Ta se je manifestiral v papežu in Turkih, kot je Trubar večkrat pripomnil. Podobno kot drugi reformatorji je bil namreč tudi Trubar prepričan, da se bliža konec sveta. Njegovo delo pa naj bi bilo relevantno za druge slovanske dežele z Rusijo vred, in služilo naj bi tudi oznanjevanju med Turki.

Zelo pomembna za Trubarja in njegove sodelavce je bila vzporednica med zmešnjavo jezikov po gradnji babilonskega stolpa in razumevanjem jezikov na binškošni dan, četudi ni tako neobičajna za teologijo 16. stoletja, kot so to doslej raziskovalci domnevali. Izpričana je namreč v vsem toku teološkega in liturgičnega razvoja, tako v liturgičnih besedilih pravoslavne cerkve, kot tudi v reformacijski teologiji in filozofiji jezika, še posebej pri züriškem teologu Theodorju Biblianderu.

Pri tem velja opozoriti na zanimivost Trubarjevega tretmaja odnosa med *Staro* in *Novo zavezo*, ki spominja predvsem na švicarsko reformacijo. Po Bullingerju evangeliji ne učijo nič drugega, kakor to, kar je učila *Stara zaveza*, tako da je *Nova zaveza* zanj le razlaga *Stare*. Tudi Calvin je vselej poudarjal enotnost obeh zavez. In prav tako Trubar. Po novozaveznem pričevanju je

vnovič vzpostavljeno to, kar je po starozaveznem izgubljeno: bogopodobnost padlega človeka in medsebojna jezikovna sporazumljivost ljudi. Na binkošti je »Bog napolnil svoje apostole s Svetim Duhom, tako da so v hipu razumeli in govorili vse jezike«, kar je spodbuda k prevajanju *Svetega pisma* v vse ljudske jezike, vključno s slovenščino in hrvaščino.

UDK 282(497.12):943.6"15/16"

*France M. Dolinar*

### **Protireformacija v notranjeavstrijskih deželah in usoda protestantov**

Pri protireformaciji moramo upoštevati notranjecerkveno prenovno in politično rekatolizacijo dežele. V notranjeavstrijskih deželah je potekala politična rekatolizacija po načelu augsburškega verskega miru (1555) *cuius regio eius et religio*. Notranjeavstrijski nadvojvoda Ferdinand I. je bil katoličan in je nasprotoval protestantizmu; katoliško vero je izkoristil za oblikovanje svoje absolutistične oblasti; zaradi drugih interesov pa je bil pripravljen tudi na kompromise s protestanti. Naslednji nadvojvoda Karel II. je v pismu svojemu bratu cesarju Maksimilijanu II. 1569 predstavil natančno premišljen program politične rekatolizacije svojih dežel; zaradi obrambe pred Turki je bil prisiljen v versko pomiritev v Gradcu (1572) in Brucku ob Muri (1578). Plemiči so hoteli priznane verske privilegije raztegniti tudi na svoje podložnike. V Kranjski je Primož Trubar že pred tem z objavo svoje *Cerkovne ordninge* (1564) pod zaščito deželnih stanov organiziral za Slovence luteransko deželno Cerkev. 1579 so se bavarski vojvoda Viljem, tirolski vojvoda Ferdinand in notranjeavstrijski nadvojvoda Karel dogovorili za enoten nastop proti protestantom; enak dogovor so pozneje sklenili ljubljanski (Tavčar), briksenški in freisinški škof. Konkretna načela rekatolizacije je izdelal lavantinski škof Jurij Stobäus. Rekatolizacijske komisije so se na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem polastile cerkva in premoženja, ki so ga nekoč protestanti odtujili katoličanom, in uničila vsa znamenja protestantske navzočnosti v notranjeavstrijskih deželah, vključno s protestantskimi knjigami. Napačno je ostrino katoliških ukrepov presojudati samo skozi prizmo slovenske kulturne zgodovine; protireformacija ni bila naravnana proti slovenski knjigi.

UDK 316.72(497.4):82"15/16"

*Božidar Jezernik*

### **Dva obraza podobe Primoža Trubarja**

Novе politične skupine (narodi), ki so se v devetnajstem stoletju začele pojavljati v notranjeavstrijskih deželah, so bile novost brez primere v njihovi zgodovini. Prvi slovenski časopis *Kmetijske in rokodelske novice* je dokumentiral, da niso vsi Slovenci niti razlikovali med besedama *narodno* in *nerodno*. Še v

drugi polovici 19. stoletja je bila v notranjeavstrijskih deželah ideja »naroda« novost, za katero sodobniki niso imeli nobene podlage v osebni izkušnji .

Med Slovenci, ki so bili brez lastne države, je bila ideja naroda, kakor jo je razvila nemška romantika, zelo privlačna, saj je dajala »narodu od države neodvisno življenje«. Posledično je bil slovenski nacionalizem vse 19. stoletje vsaj na videz povsem apolitičen: »narodni buditelji« so se osredotočali na kulturno področje, pri čemer so dajali prednost književnikom, kakršni so bili prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik (1758–1819), vodilni slovenski pesnik France Prešeren (1800–1848) in utemeljitelj slovenskega knjižnega jezika Primož Trubar (1508–1585).

Vendar, če je prvi spomenik kakemu narodnemu buditelju (postavljen 1889 Valentinu Vodniku) prispeval k procesu kulturne homogenizacije Slovencev in vzpostavljanju razmejitve med njimi in drugimi, je iniciativa, da bi postavili spomenik Primožu Trubarju, sprožila dolgotrajne polemike in prispevala k polarizaciji slovenske skupnosti v dve nasprotni politični skupini: katoliško-klerikalno in liberalno-narodnjaško.

UDK 929 Trubar P: 284.1"2008"

*Zvone Štrubelj*

### **Primož Trubar v luči leta 2008**

Pri vrednotenju Trubarja je treba upoštevati, da je postavljaj na prvo mesto Božjo Trojico; iz tega je izviralo drugo: želja, da bi bili tudi njegovi rojaki deležni Boga Očeta in Jezusa Kristusa po poti Duha, in iz te želje porojeno oblikovanje slovenskega knjižnega jezika, pisanje knjig, združevanje Slovencev ob skupnem knjižnem jeziku, misijonarsko delo za hrvaško knjigo v zavodu v Urachu, načrti za pokristjanjevanje muslimanov, delo za slovensko Cerkev itn. Trubarju je bilo dano, da je jezik podložniške plasti povzdignil med evropske jezike in svoje podložniško ljudstvo med evropske narode. Nemški raziskovalci in za njimi nato slovenski so že zelo zgodaj opisovali pomen Trubarja za vero in književnost na Slovenskem. V novejšem času se približujemo novemu in bolj ustreznemu in realnemu prikazu Trubarjevega življenja in njegovega opusa na Württemberskem, v Nemčiji in nasploh v Evropi. Trubarjeva dialoška in ekumenska odprtost je danes zmeraj bolj aktualna, v Evropi in tudi v svetu. Trubar sodi med evropske preroške vizionarje.

UDK 284.1(497.4)"15":811.163.6

*Marko Kerševan*

### **Trubarjeva »cerkev Božja slovenskega jezika« in »narod slovenskega jezika«**

Trubar je sebe štel predvsem za duhovnika »v službi evangelija«. Bil je zavesten pripadnik evangeličansko-evangeljske cerkve. Zato ni odveč, če ob tej

priložnosti razmišljamo o odnosu med njegovo (reformatorsko, protestantsko, evangeljsko) versko in (slovensko) jezikovno-knjižno dejavnostjo.

Trubarju in sodelavcem po njihovem prepričanju pri uporabi slovenskega jezika ni šlo za »širjenje lastnih naukov«, ampak za »oznanjanje Božje besede (evangelija)« kot največje Božje milosti za ljudi vsakega ljudstva, vsake dežele. To je bilo za Trubarja še toliko bolj urgentno, saj je bil z Luthrom prepričan, da se čas tega sveta izteka.

Takega vzpona slovenščine v knjižni jezik v 16. stoletju ni mogoče pojasniti zgolj z večjo vnemo protestantov za širjenje svojih naukov in z izkoriščanjem možnosti, ki jih je ponujal tisk, saj verske vneme pri širjenju njihovih naukov vsaj jezuitom in kapucinom v tistem in poznejšem obdobju ni manjkalo in tudi tisk je bil na voljo vsem. Pojasniti ga je mogoče le z upoštevanjem bistveno drugačnega pomena in mesta (Božje) besede v cerkvi in za cerkev. Ta pomen je izhajal iz drugačne osredinjenosti na Kristusa, na učlovečeno Božjo Besedo in odrešujočo besedo evangelija. V takem pojmovanju je cerkev *creatura verbi*, kot je zapisal Luther. Med protestantskim pojmovanjem cerkve kot »cerkve Božje besede« – ki je po Božji besedi nastala in po službi Božji besedi obstaja – ter Trubarjevo »cerkvijo Božjo slovenskega jezika« je nerazdružna zveza. Cerkev služi Božji besedi po človeški besedi, ki je vselej beseda konkretnega človeškega jezika.

Zaradi izjemnega mesta, ki ga je slovenski (knjižni) jezik dobil pri nastajanju moderne slovenske narodne identitete – kot njen okvir in sredstvo – je protestantsko jezikovno in knjižno delo postalo del slovenske »kulturne memorije«. Lahko rečemo, vsaj v slovenskem primeru, da je tudi narod *creatura verbi*. Trubarjeva »Cerkve Božja slovenskega jezika« je imela neminljiv delež pri nastanku »naroda slovenskega jezika«.

UDK 316.3"20":929 Trubar P.

*Christian Rose*

### **Primož Trubar – njegovo delovanje na Württemberškem in njegov pomen za ekumeno v 21. stoletju**

Pomen Primoža Trubarja povzemam z besedami znanega strokovnjaka Rolfa-Dietra Klugeja. Ta meni, »da je bil Primož Trubar prepričan in dosleden, obenem pa pravzaprav tolerantni reformator, utemeljitelj jezika in kulturni posrednik, ki je zblíževal ljudstva. Tako nam je Nemcem v številnih predgovorih k svojim knjigam in pismom pojasnil razmere na Balkanu ter med južnimi Slovani in obratno, svoje rojake je poučil o življenju na Württemberškem in v Nemčiji. V svojem dvojezičnem *Katekizmu* je izrazil željo, da bi se slovenska mladina 'iz njega naučila brati in razumevati tako slovenščino, kakor tudi nemščino'. Trubar je cenil nemško pomoč in podporo na področju veroizpovedi in jezika. [...] S svojim življenjem je bil zgled za prijateljsko sožitje med južnimi

Slovani in Nemci, med Slovenci in Württembergom. [...] Ta aspekt njegovega delovanja zasluži priznanje in posnemanje tudi v današnjem času.« Primož Trubar je zgleden primer za to, kako lahko presežemo konfesionalne, kulturne in etnične razlike in stkemo trdnejše vezi med Slovenijo in deželo Württemberg ter poleg tega trdne vezi v celotni evropski skupnosti narodov. Za evropsko identiteto ni nepomembno, da se je Trubarjev še kako pomemben prispevek h kulturni zgodovini začel z razširjanjem biblijskih spisov. *Biblija* je predhodnica, nekakšen pred-akt ves svet obsegajoče ekumenske vere in vrednota v evropski skupnosti. Odgovorni v Cerkvi, gospodarstvu in v politiki ne smejo pozabiti, da je evropsko gibanje zasidrano v kulturni skupnosti z istimi vrednotami, ki temeljijo na biblijskem pred-aktu judovsko-krščanske vere. V tem oziru so Evropejci Primožu Trubarju dolžni zahvalo in občudovanje.

UDK 284.1:75"15"

*Simona Menoni*

**Premik ikonografskih poudarkov v smeri protestantske verske miselnosti v stenskem slikarstvu druge polovice 16. stoletja na Slovenskem**

Martin Luther je v nasprotju z ikonoklastično skupino protestantskih duhovnikov pripisoval likovni umetnosti pomembno vlogo. Kakor so pokazale novejša raziskave, na Slovenskem reformacija ni zavračala likovne umetnosti; reformacijsko usmerjena likovna umetnost je tu doživljala razcvet predvsem v zadnji tretjini 16. stoletja, ko je nastalo nekaj izjemno kvalitetnih spomenikov stenskega slikarstva. V analiziranih poslikavah (predvsem gradovi Negova, Sevnica in Švarcenštajn) so vidne vzporednice (svetopisemski prizori, Luthrova roža) z ikonografskimi rešitvami v nemških protestantskih deželah, katerih duhovni oče je bil Luther. Tudi na Slovenskem je protestantski veri pripadajoče plemstvo vzpodbudilo nastanek kvalitetnih umetnostnih dosežkov in se, v nasprotju z mnenjem starejših raziskovalcev, nikakor ni zadovoljevalo le z nižjo umetnostno produkcijo.

*(Bibliografska obdelava: Alojz Cindrič)*